

عنوان مقاله:

امکان سنجی بکارگیری رهیافت تجدید حیات شهری برای احیای حوزه های بازیافت ، نمونه موردی کارخانه نساجی شماره 2 شهرستان قائمشهر

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران ، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

یاسر رزاقی گل افشانی

رامین فرشیدفر

سودابه مهری

خلاصه مقاله:

رشد سریع نواحی در اطراف مناطق شهرهای بزرگ ، منجر به ایجاد نواحی بی نظم شهری شده است .امروزه دولتهای شهری نواحی غیر قابل استفاده و متروکه حوزه های بازیافت را به عنوان املاک مهمی در جهت رسیدن به هدف رونق شهری و استفاده این املاک به جای زمین های زراعی و فضای باز می دانند. رهیافت تجدید حیات شهری و توسعه حوزه های بازیافت مانع از پراکنده روی شهری که با اصول توسعه پایدار شهری مغایر هست میباشد. به منظور ارزیابی اینکه حوزه های بازیافت برای چه مواردی می تواند مورد استفاده قرار گیرند و همچنین چه اصولی باید در طراحی توسعه مجدد آن رعایت شود نیاز به شناسایی خصوصیات آنها و پتانسیل موجود آنهاست. توسعه در حوزه های بازیافت ، در بعضی مواقع پاکسازی کامل سایت بر حس مکان آن خدشه وارد می کند ، بنابراین برخی از بناها در حوزه بازیافت ارزش تاریخی دارند و جزء عناصر یادمانی از نظر شهروندان هستند که در هنگام توسعه و باززنده سازی باید حفظ شوند، نوع مداخله ای که در سایت مورد نظر به منظور حفظ ارزش تاریخی و فرهنگی می توان در نظر گرفت ، روش حفاظتی تزئینی است. این روش بر معاصر سازی سازمان - فضایی و پاسخگویی به شرایط جدید زیست و تولید پای می فشارد ولی نگاه آن بیشتر جنبه احساسی و محافظهکارانه دارد. از این رو در این تحقیق سعی بر آن بوده است که با بیان مفاهیم اصلی مرتبط با رهیافت تجدید حیات شهری و ویژگی های حوزه بازیافت شامل اولویت بندی و ارزش گذاری آنها ، ضمن بکارگیری روش تحلیلی -پیمایشی SWOT به ارائه فرایند اجرایی حوزه های بازیافت و امکان سنجی بکارگیری رهیافت تجدید حیات شهری برای احیای این حوزه بازیافت ، کارخانه نساجی شماره 2 شهر قائمشهر پرداخته گردد

کلمات کلیدی:

حوزه بازیافت ، رهیافت تجدید حیات شهری ، نساجی شماره 2 قائمشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/345683>

